

Mèxic D.F. 2 de ~~desembre~~ del 1962

Lluís

Estimats pares i Joan: amb un dia de diferència, vaig rebre la carta del pare i la del Joan, desitjant-nos a tots un bon any nou. Jo, aquesta setmana i la darre-
ra, m'he endarrerit un dia en la meva lletra, per ésser Nadal i cap d'any en di-
lluns, dia que dedico a escriure'ls. De totes maneres, almenys a Mèxic, el correu
ha anat força desballestat i no m'extranyaria que les meves ratlles sofrissin un ma-
jar retard; encara es van rebent tarjes de felicitació cursades (aquí mateix, a la
ciutat) entre els dies 15 i 19 del desembre passat. Si això passa apropo, qui sap
com deu anar la travessia de l'Atlàntic!

En Tasis em va escriure llargament. Entre altres coses, em diu
que en Luján és una excel·lent persona, gens suspecte des del nostre punt de vista
-ben al contrari- i que dins el difícil lloc que li ha escaigut, fa una feina dig-
ne de tot el nostre respecte. Me n'he alegrat molt, tot i que ja em va semblar in-
tuïr-ho a través del nostre brevíssim tracte. En un altre aspecte, en Tasis insis-
teix en que el meu lloc és a Catalunya i fa vots pel nostre retorn.

El senyor Ruiz Ponsetí, per al qual la destrucció injusta i ar-

Bé, pares i Joan estimats: una abraçada d'Any Nou ben for a tots!

de la seva grand

bitrària fou un cop molt fort, se'n va el dia 15 d'aquest mes a passar les seves vacances a l'Havana, interessadíssim per la revolució d'aquell país. Ja es necessita humor, amb els seus setanta cinc anys, per a exposar-se a riscos innecessaris. El cas és que l'assumpte "Fidel Castro", tan estúpidament manipulats pels EE.UU., ha produït comoció a tots els països de l'Amèrica llatina, on les condicions d'extrema misèria de les majories i les fabuloses riqueses repartides entre uns quants, creen un camp propici a les agitacions. Aquí, el govern intenta fer-hi front amb un conjunt de mesures precipitades, augmentant els impostos als rics i fent concessions als treballadors; ja ho deuen haver llegit en els diaris. Però passa que ~~una~~ estat d'injustícia que dura segles, no es pot arreglar amb unes quantes setmanes i dona lloc a contradiccions enormes, a un "nedar i guàrdar la roba" que, de vegades, és divertit i tot. Perquè aquí, els rics més rics de tots són els polítics, encarregats de mantenir el prestigi de la Revolució mexicana ~~esp~~ sense perjudici dels seus interessos particulars, cosa que sovint els obliga a veritables prodigis d'oratória tropical. I així, mentre es produeixen declaracions oficials en el sentit que el govern és "de izquierda atinada", s'ordena la desaparició d'òrgans com "México en la cultura" (aquell suplement que vaig enviar-li fa temps) digne i de categoria internacional, precisament perquè era liberal i d'esquerra. De tot això, pare, no se n'han de tirar cap pedra al fèrret, perquè la vigilància paternal dels EE.UU. (que ja han declarat que no permeteran que a ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Mèxic es repetís un cas com el de Cuba) frena els rics i els pobres en els seus intents d'imposar-se mútuament. Ho dic perquè ara que Europa ressorgeix com una mena de miracle, Amèrica -que semblava destinada a recollir l'herència occidental a la "mort" del vell continent-, no mostra cap aptitud, de dalt a baix, per a usufructuar i continuar cap llevant.

En Vidal, després d'un silenci de mesos, va escriure'm, només per a felicitar-nos i prometent carta llarga per a molt aviat. Es refereix de passada a la gran prosperitat material que està iniciant, o reprenent, Espanya cosa que coincideix amb notícies que anem rebent per altres conductes, ~~cosa que~~ ens satisfà enormement a tots, pel que representa o pot representar per a vostès. Creiem que Espanya acabarà ingressat al Mercat comú europeu i això constitueix una gran esperança.